

Dia del genocidi, festa militar

written by Pau Miserachs | 12 d'octubre de 2020

La televisió espanyola no ens ha sorprès quan ha presentat aquest 12 d'octubre la desfilada reduïda de la plaça d'armes del Palau Reial espanyol a Madrid. La festa militar és la que plau al rei Felip VI que segueix creient en la unitat de la força dels uniformes i la violència per mantenir la seva Corona.

El 12 d'octubre no és un dia per celebracions ni civils ni militars, excepte les Pilars, que és dia de flors. Segueix sorprenent que la festa del 12 d'octubre consisteixi sempre en desfilades de gent amb uniforme i l'actual bandera del Regne d'Espanya al davant i ben amunt. Aquest protocol no és de futur, ben segur.

El 12 d'octubre no va ser una descoberta d'un món nou, sinó l'inici d'una invasió i conquesta sagnant de terres existents més enllà de Finisterre. Poc importa ara l'origen de Cristòfor Colom, imposta el fet que el 1492 la vida del món aborigen d'Amèrica va canviar a cop d'espasa. L'expansió de les potències era sempre per via militar, fins al Tractat de Versalles de 1918.

Saqueigs, esclaus, violacions, creació de mestissatge forçat, destrucció de la societat indígena, intolerància i violència amb les religions i costums locals. Anar a Amèrica, les noves Espanyes que començaven amb l'illa La Espanyola, era el camí de la fortuna que necessitava la Corona espanyola i els benestants de la capital per viure de rendes de l'imperi. Alguns empresaris avui segueixen pensant igual quan parlen d'Amèrica: anar a recollir explotant els aborígens.

La conquesta de les Espanyes va ser el començament dels sectarismes i l'abús sobre les persones que fra Juníper Serra

va intentar aturar sense èxit. De res van servir les seves denúncies. La Corona i l'aristocràcia de palau necessitava obtenir riqueses per fer guerres a Europa. L'espasa i la creu eren la llei.

Es van massacrar pobles i cultures en nom de la pàtria Espanya i l'obediència al rei de les Espanyes. Any rere any ho celebren a la capital amb pompa militar. Enguany de forma més reduïda. Però hi eren tots, rei i *Gobierno*, a més de l'heroïna del 2 de maig.

L'Amèrica llatina actual no comparteix aquesta festa, com tampoc els agrada la figura de Colom ni la dels conqueridors que veuen caure les seves estàtues. A Barcelona encara tenim la de Colom a les Rambles que l'alcaldessa Ada Colau no vol tocar, tot i que aquella manera de fer dels conqueridors està a la base de les dictadures sagnants que hem conegut a l'època moderna.